

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] ning, der findes aftrykt som Bilag til det i Folketinget fremsatte Lovforslag. Beretningen vil sikkert være alle det høje Tings Medlemmer bekendt baade gennem Selvstudium og gennem Drøftelserne i Folketinget. Jeg skal derfor indskrænke mig til at minde om, at der, som i Beretningen fastslaaet, ikke her kan tages ensidigt Hensyn til valutariske, handelspolitiske eller beskæftigelsesmæssige Formaal, men at alle disse Formaal maa tages i Betragtning. Det vil altsaa hverken ved Lovens Affattelse eller ved dens Administration være forsvarligt eller muligt at se bort fra et eller flere af disse Hensyn. Der er, siden vi sidst drøftede disse Spørgsmaal, ikke sket nogen Ændring i vore Aftagerlandes Indførselspolitik. Afsætningen af danske Produkter møder stadig de samme Vanskeligheder som tidligere. Naar vi, hvad alle naturligvis maa tillægge afgørende Vægt, skal sikre denne Afsætning af vore Produkter, herunder først og fremmest af Landbrugsvarer, vil det derfor fremdeles være ganske nødvendigt at have et Grundlag herfor som det, Valutaloven giver. Samtidig maa der lægges afgørende Vægt paa, at de fornødne Raastoffer m. v. tilføres danske produktive Virksomheder til Sikring af dansk Beskæftigelse, og at den Import, som vi har Raad til fra Udlandet, ikke beslægtedes af Varer, der ikke er nødvendige til Dækning af Befolkningens Livsfornødenheder. Endelig maa det tilstræbes, at vort Varebehov medfører saa ringe Valutabehov som muligt.

Medens det saaledes fremdeles vil være nødvendigt at opretholde Princippet i den gældende Ordning, har den skete Udvikling som nævnt gjort det muligt at indføre Lempelser derigennem, at en Række af de paa den til Loven knyttede Fortegnelse anførte Varer overføres til Frilisten. Man er her gaaet den Vej, som har forekommet mig den eneste naturlige, først og fremmest at overføre saadanne Varer som Korn, Oliefrø og Foderstoffer m. v., der ganske vist tidligere har staaet paa bunden Liste, men som faktisk ikke i større Omfang har været gjort til Genstand for Indførselsbegrænsning. Ved denne Overførsel til Frilisten lader man altsaa Muligheden for at gribe ind over for Importen falde, saa at Importørerne slipper for Ulejligheden med at skulle søge Valutaattest og for Udgiften til Ekspeditionsgebyr herfor. Men samtidig foreslaas Frilisten udvidet med for ca. 80 Mill. Kr. andre Varer, hvis Import hidtil har været reguleret og begrænset. I alt vil Frilisten herved komme til at omfatte

ca. 450 Mill. Kr. mod ca. 80 Mill. Kr. tidligere.

Dette Skridt maa efter min Mening siges at være meget vidtgaaende. Man har herigennem, uanset de Betæneligheder, der er forbundet dermed, i saa vidt Omfang som muligt søgt at imødekomme de af Erhvervene fremsatte Ønsker. I øvrigt foreslaas den til Loven knyttede Varefortegnelse delt i tre Grupper: en A-Gruppe der er den nævnte Friliste, en C-Gruppe, der svarer til den nuværende bundne Liste, og en Mellempgruppe, B-Gruppen, som — det understreger jeg — er en bunden Liste, om hvilken der gælder det særlige, at Importørerne ordentligvis skal være berettigede til efter derom fremsat Begæring senest to Maaneder før Tildelingsperiodens Begyndelse at faa udstedt Indførselsbevillinger for den kommende Periode. Der er herigennem for en Række Varer, hvis samlede Indførselsværdi andrager ca. 675 Mill. Kr., søgt tilvejebragt de friest mulige Dispositions-muligheder med Henblik paa, at der for en Række Varer kræves forholdsvis lang Dispositionstid. Blandt de Varer, der foreslaas henført til Liste B, skal jeg rent eksempelvis nævne Brændselsstoffer, Raatobak, Jernbjælker, Metervarer, Halvfabrikata, Reservedele, Kaffe, Te, Kakao, Ris og saa fremdeles.

Den foreslaaede Liste B maa ikke forveksles med den af Erhvervene foreslaaede Liste B, i Henhold til hvilken Importørerne under Hensyntagen til valutamæssige og beskæftigelsesmæssige Forhold skulde have Ret til at indføre Varer i ubegrænset Omfang, for saa vidt Indførselen skete under Hensyntagen til, hvad handelspolitiske Hensyn krævede. Dette Forslag kunde maaske paa Forhaand se tiltalende og bestikkende ud, men som det nærmere er motiveret over for Erhvervene ved de med disse førte Forhandlinger, vilde det ikke være muligt at administrere en saadan Ordning. Rent teknisk kan man ikke fordele Indførselen af en ikke kvantitativt begrænset Vare-mængde paa de forskellige Lande under Hensyntagen til vore udførselsmæssige Interesser, og det nedsatte Udvalg har da ogsaa erklæret det paagældende Forslag for uanvendeligt.

Endnu skal jeg angaaende det af mig fremsatte Lovforslags Hovedprincipper nævne, at det i § 3 foreslaas at opretholde den nuværende Bemyndigelse for Handelsministeren til, efter at Sagen har været forelagt Valutaraadet, at foretage Ændringer i Varefortegnelsen. Endvidere er det i § 3, sidste Stykke, fastsat, at Varefortegnelsen ved